

AÑO XXXIV

DIARIO CATÓLICO

JUEVES, 11 de Enero de 1934

Núm. 10.594

Les eleccions municipals i Unió Ciutadana

Gairebé se senten encara els aplaudiments celebrant l'èxit de les darreres eleccions a diputats a Corts i ja ens trobem davant d'una altra consulta al Cos electoral per a elegir els administradors de la ciutat.

Els partits polítics es preparen, per a anar a la lluita i portar al Municipi homes capacitats i dignes.

El poble també desitja una renovació total dels Ajuntaments que des del 14 d'abril regeixen els interessos comunals i que salvant honoroses excepcions, més s'han distingit pel seu esperit laitzant i esquerre que per una regida i austera administració. El poble està tipus de regidors ex-revolucionaris i d'actuacions negatives i disolvents; el poble vol elegir els seus homes i vol que aquests no siguin fruit d'una torrentada revolucionària o inconscient, sinó producte de la reflexió i d'un estudi seré de llurs qualitats morals.

A Tarragona es presenten cinc candidatures. A excepció d'Unió Democrática, totes són de caire esquerre i no cal dir que, tot catòlic deu rebutjar-les en absolut.

En quant a Unió Democrática es de doldre que vingui a la lluita en aquestes circumstancies en què més es necessite l'esforç i l'unió de tots els sectors de dreta per a vèncer l'enemic comú.

Unió Democrática és un partit que té un programa excellent: els seus homes, d'esperit profundament cristià i prou capacitats per a cooperar a l'obra administrativa, són una esperança i poden constituir el dia de demà el suport fermíssim d'aspiracions ben enlairades, avui, però, creiem que la seva actitud podem qualificar-la d'enfrenadora.

Nosaltres hauríem volgut que les dretes haguessin fet el front únic, tan per a ratificar la significació

de les eleccions del 19 de novembre com per a portar a l'Ajuntament persones de confiança i responsabilitat. Unió Democrática s'interposa. Nosaltres els respectem, però amb tota sinceritat hem de dir que no podem apoiar ni recomanar la seva candidatura perquè estariem amb desacord amb les normes de l'Església, que clarament ordena que ha de votar-se la candidatura de dretes que tingui més probabilitats de triomfa.

La candidatura d'Unió Ciutadana l'integren tres agrupacions polítiques de llarga història i es aquesta la que de les dues té més assegurada la victòria. El fet de no presentar Unió Democrática més que dos candidats confirma el que diem: en es l'inferioritat de força respecte a l'altra i el grau de responsabilitat, per tant que, caurà sobre Unió Democrática, si els vots que s'adjudiquen manquessin per a assolir el triomf l'altra candidatura de dreta.

No volem suposar, ni per un moment que Unió Democrática s'allegrés de la derrota.

No es de creure que els amics d'Unió Democrática vulguin veure amb nosaltres uns adversaris polítics irreductibles; tenim per ells i pel seu partit el màxim respecte i admiració, però no podem anar més enllà del que ens mana. L'Església ni saltar per damunt de les normes dels Prelats.

Als catòlics hem de recordar-los per a evitar confusionismes, que ateses les precedents consideracions tenen el deure de votar la candidatura d'Unió Ciutadana, que és la que té més probabilitats d'éxit.

CATOLIC! NO POTS NI DEUS EN CONCIENCIA DEFUGIR LA OBLIGACIÓ DE VOTAR.

La reconstrucción económica

Todos los sectores políticos coinciden en apreciar como muy difícil la situación económica de España. Los hechos corroboran constantemente los juicios de los más pesimistas.

Por una parte la indisciplina social que aún persiste, por otro la labor torpe, de mala fe, nefasta y antipatriótica de los hombres del bienio "indigno". Un factor de influencia considerable en la depresión económica han sido los Jura-dos mixtos, instrumentos al servicio de las Casas del Pueblo; que no han tenido ni tienen en cuenta al imponer jornales y condiciones de trabajo, si los patronos podían soportarlas.

Consecuencia de esa manera inconsciente de elevar sueldos y de hacer la vida imposible a la clase patronal es el cierre de fábricas y comercios. En Madrid el sábado último han cerrado sus puertas para no abrir más los grandes almacenes Madrid-París, que tenían a su servicio 400 empleados. El gerente ha dicho: "En los dos últimos años nos hemos visto obligados a subir al personal cuatro veces el sueldo".

Qué vean los obreros cuál es la consecuencia de los jornales altos. Habrá unos miles que vivirán bien; pero, sin embargo, son millones los que no tienen que llevarse a la boca.

Hace pocos días el Gobierno de entre sus miembros nombró una ponencia para estudiar la manera de reconstruir la economía, deshecha por Prieto, Domingo y otros de análoga preparación. Tenemos por descontado que no sacaremos nada en limpio. A los ministros que se les ha confiado tan delicado y complejo problema, nadie les reconoce autoridad en el campo de la economía. Uno abogado, otro poeta y el tercero profesor de Instituto. Ninguno de los tres se hacreditado como enterado de los problemas que urge resolver.

Como no nos duelen prendas, decimos que nos parece acertada la política de contingentes que ha anunciado el señor Samper. Es necesario defender a nuestros exportadores contra el proteccionismo de otras naciones, que se aprovechan de que en materia de importaciones y exportaciones nuestros políticos no hacen nada, se limitan a protestar de que Francia apenas nos acepte frutas, cuando lo que procede es corresponder a la nación vecina en igual forma, poniendo contingentes a los artículos que nos envía. Sin embargo, debemos dar toda clase de facilidades a aquellas naciones que nos las den a nosotros.

Si se quiere hacer algo útil, lo primero que procede es una austera política de gastos. En el 1900 nuestro Presupuesto de gastos ascendía a 800 millones de pesetas. Desde entonces todos los años se ha elevado y todos los años ha habido déficit, excepto algunos de los años de la Dictadura de Primo de Rivera.

España, el Estado español, gasta mucho más de lo que puede, y, como consecuencia, de lo que debe. Cinco mil millones que es a lo que asciende nuestro presupuesto, es cantidad muy superior a lo que da de sí la riqueza nacional. Y si el año pasado para cubrir la diferencia entre los ingresos y los gastos se recurrió a un empréstito de 550 millones, no parece lógico que sea esta la forma de cubrir el déficit, ya que a la vuelta de unos

ELECCIONS MUNICIPALS

2

Candidatura de 'Unió Ciutadana,,

Pau Licomà i Tutusaus

Antoni Prat i Ferando

Joaquim Delclós i Balvey

Atanasi Ramas i Gregorio

Francesc Vidal i Franqués

Joan Vallvé i Morera

Jau de Bori i Gallart

Francesc Brell i Vaqué

Guillerm Boxó i Güell

Ignasi Castellví i Jonullá

Josep M. Jané i Moragas

Marti Marías i Magriñá

Miquel Martorell i Porqueras

Eudald Melendres i Rué

Josep Miralles i Salvat

Josep Yxart i de Moragas

SUPLENTS

RAMON GIBERT I MOSELLA.

JOSEP ROVIRA I MAGAROLAS.

PAU TUTUSAUS I EMILIA.

FRANCES ROSELL I SOLE.

JOSEP FIGUEROLA I CASTELLÉT.

SALVADOR IGLESIAS I DOMENECH.

JOSEP MARTORELL I GARCIA.

Per el sanejament de l'hisenda municipal i el millorament dels serveis públics, per l'embelliment de la ciutat, per amor a les tradicions populars, per una política de pau i de concòrdia, per el progrés i creixement de Tarragona i la defensa de les seves creences religioses i els seus interessos per un major benestar dels treballadors VOTEU AQUESTA CANDIDATURA, que integren un estol de patriotes dignissims i capacitats.

PARTICULES

MENOR D'EDAT

Encara tems la petitesa?
Recorda, ànima meva: "No hi ha pena de mort per als menors d'edat".

MIGUEL MELENDRS, pvre.

Curset de conferències
del P. Anton M. de
Barcelona

Ha despertat gran interès el curset que donarà el P. Anton Maria de Barcelona, havent-se inscrit molts entusiastes i admiradors de l'erudit conferenciant.

Oportunament donarem més detalls.

Per a inscripcions a la nostra Redacció.

Catòlicos, que queréis el triomfe de vuestras ideas, no cerréis vuestras borsilles y favorecid a vuestres periódicos; es la obra más grande que podéis hacer!

"Unió Ciutadana,"

ACTES DE PROPAGANDA ELECTORAL

Al local de la Lliga Autonomista

AVUI, a les 8'15 en punt del vespre

MITING

DE PRESENTACIÓ DE CANDIDATS

Parlaran: per la Comissió d'enllaç de la Coalició, l'advocat SALVADOR VENTOSA

A continuació parlaran els candidats:

MARTI MARIES.
ATANASI RAMAS.
FRANCESC BRELL.
FRANCESC VIDAL.
ANTONI PRAT.
EUDALD MELENDRS.

DEMA, divendres:

Acte de propaganda dedicat a la dona

Parlaran:

SRTA. TERESA TAPIES.
ANTONIA ROVIRA OLIVE.
ANNA MARIA ALONSO.
JOSEPA SOLÉ GUÀNSE i el candidat
En JOSEP YXART MORAGAS.
L'ACTE TAMBÉ SERÀ RADIAT

Eleccions Municipals de Tarragona

Manifest dels candidats d'Unió Ciutadana

TARRAGONINS:

Els candidats de la Coalició d'Unió Ciutadana, signants d'aquest Manifest, venim a complir el deure d'exposar a l'opinió les línies generals de la fasca que ens proposen desenrotillar al Municipi, si, com esperem, ens feu l'honor d'elegir-nos.

No se'n oculten les dificultats que hem de trobar, degudes al sistema seguit aquests dos anys i mig últims en l'administració municipal. Sense ànim de censura—ni sisquera regatge—l'homenatge als esforços que s'hagin realitzat—hem de senyalar el fet evident de que l'Ajuntament que cessa no ha estat amb el poble prou sincer. Per raons qui sap si d'ordre electoral, ha aprofitat qualsevol ocasió de premsa o de tribuna—sense preocupar-se cassa de l'oportunitat per fer ressaltar una rumbosa llista de millors executades; amb una especial discreció, és clar, en tractar de detalls menys simpàtics i propicis a l'engrescament del públic, com, per exemple, d'on s'havien de treure els diners.

Els Ajuntaments que vinguin al darrera, si troben exhaustides les possibilitats de fer despeses noves, ja es podran entretenir calculant la manera de lluir-se amoinant la gent per pagar els deutes.

Serà una penosa herència que si no ens hi atiés el patriotisme, res ens temptaria de recollir-la, puix per pròpia declaració de la Memòria del pressupost aprovat precipitadament per a l'any 1934, confessen que coltes de les càrregues concretes ni tancs poden figurar en la llei econòmica del Municipi! I semblava just que la legalització i la solució pràctica haguessin de cercar-les ells perquè el qui ha estat a les madures hagi de tastar també les verdes. Però això seria permetre que l'Ajuntament romanigués a mans dels que l'han endeuat sense un plan econòmic; seria agravar el mal, i seria, per part nostra, c'un indicí d'incapacitat o la prova d'un comodisme absolutament renyit amb la noció que tenim dels deures de ciutadania.

Però la primera atenció que haurà d'ocupar-nos, per ésser indispensable al moviment de tota activitat administrativa és la del

MILLORAMENT DELS SERVEIS PÚBLICS

Practicarem una liquidació sincera, dels exercicis anteriors, establent en el balanc, la veritable situació de les finances del municipi. I coneiguda amb exactitud la xifra de les resultes, controlat el rendiment i el sistema de recaptació dels ingressos, eliminat ço que hi hagi de fictici en els crèdits i de fallit en el paper pendents de cobro, emprendre la reconstitució econòmica, podant si és precis la frondositat burocràtica, fent que desapareguin les obligacions superflues, emprenen la municipalització de serveis que, a l'ensems que redundin en benefici dels veïns reportin un considerable marge de ganància a favor de l'erari municipal. Qui sap si en aquest particular es podria ajudar a la realització d'aspiracions ciutadanes tan lloables com la de la Cooperativa Elèctrica. Qui sap si amb el règim d'Empreses mixtes alguns serveis de la Generalitat a Tarragona (Assistència Social, Beneficència, Cultura) podrien reportar ventatges apreciables d'adur en l'ordre econòmic.

Ho estudarem amb el major afecte i veurem de rectificar—o sisquera prometem no reincidir—en absurdes acords com el de l'Ajuntament actual que estant el servei del Cementeri ben atès per la Junta de l'Hospital, el compra sapi-

gent que ademés del preu d'adquisició, hi perdrà diners cada any i haurà d'augmentar les tarifes.

Es convicció nostra que l'interès públic està per damunt de l'interès particular, però aquest, quan és legítim, mereix respecte i cal organitzar la Hisenda local de manera que el sacrifici que es demani al contribuent estigui proporcionat a la seva capacitat contributiva.

Nosaltres no utilitzarem efectismes ni ficcions ni actuarem en el misteri ni en el secret diplomàtic. Estarem en constant comunicació amb el poble donant-li noticia dels nostres plans i dels nostres treballs. Acceptarem les iniciatives útils i ens sotmetrem a les censures si en mereixem. No solsament rendirem els comptes que estan manats legalment, sino que posarem a l'abast dels ciutadans que vulguin fiscalitzar-los, les dades i els justificant que procedeixin.

SANEJAR LA HISENDA MUNICIPAL

Es un exponent del nivell de bon govern municipal, el decorum i perfecció amb que una ciutat tingui atesos els serveis públics. Les exigències de la vida urbana, sempre creixents fan que un Ajuntament com cal senti l'afany constant de satisfer desigs de major comoditat i confort complint aquell principi aristotèlic de que la ciutat ha d'ésser abans que tot i sobre tot, sana i agradable.

Per fortuna Tarragona és, per do natural, agradable i sana, però la visita d'altres ciutats sobre tot de l'estrange, suministra ensenyances magnífiques sobre la manera de treure millor partit, per exemple, de les belleses monumentals de les riqueses arqueològiques; de com tenen el sentit de la perspectiva; de la traça en aprofitar llocs molt inferiors als de que disposa Tarragona, per a crear jardins i parcs (penseu en l'estupençíssim parc que unirà el passeig de Santa Clara amb les platges).

No tots els retocs que contribuirien notablement a l'embelliment de Tarragona, implicarien despeses crescudes. Als municipis s'hi realitza el mateix miracle que a les cases quan hi entra una jove de bon gust estètic, no li cal variar el pressupost per fer que la casa polida i endrecada, sembi una altra. Els mateixos mobles, collocats amb més traça, semblen doble bons.

Els serveis sanitaris qui negaran que estan encara molt lluny de l'estat convenient; Obra perseverant ha d'ésser el desterro de tota mala olor, de tota brutícia, l'higienitzar les vivendes dels barrics antics i modestos, etc. I per tal de combatre certes malalties que massa sovint porten el dol a les famílies, s'ha de cooperar a la lluita contra la tuberculosi i vigilar el bon estat dels aliments i la contaminació de les aigües.

PROSPERITAT DE LA PROSPERITAT DE TARRAGONA

L'Ajuntament de Tarragona además de les iniciatives pròpies, ha d'ofrir el seu incondicional apoi a les de digníssimes entitats econòmiques com són la Cambra de Comerç, la Junta d'Obres del Port, el Centre Industrial, La Cambra Oficial de la Propietat Urbana i demés que tantes vegades han acudit a defensar patriòticament els interessos de la ciutat i del nostre camp en contra de projectes que havien de perjudicar-la, a favor de resolucions dels Poders de l'Estat que ens havien de beneficiar.

Comerciants, obrers, pagesos, pescadors, industrials, tots els estaments tarragonins trobaran en nosaltres des dels escons edificis, entusiasme i decisió per ajudar-los a conseguir el bé que estigui en

harmonia amb els interessos generals de la població.

La implantació de la Autonomia —flor de tants anhels—requereix que els representants de Tarragona estiguin alerta per tal de recabar les compensacions necessàries a la pèrdua dels avantatges que reportava la capitalitat de província. Amb la supressió dels centres governatius o administratius propis d'una capital, es traslladaran lluny d'aci centenars de famílies consúmidores; deixaran d'acudir a Tarragona, cada any, milers de comissores que venen dels 180 pobles de la província. Si se'n pren això sensa contrapartida, se'n resentirà la propietat urbana, perquè quedaran infinitat de pisos per llogar; se'n resentiran els facultatius, els botiguers, els artesans, les fondes, els cafès, els espectacles... tot Tarragona descendiria notablement.

L'Ajuntament ha d'exigir, doncs, que es situin a Tarragona serveis de suficient importància, que salvin la riquesa de la població.

I no cal dir que apart de la vitalitat que pugui mantenir-li i adhuc augmentar-li la vida oficial, l'Ajuntament ha de procurar que les grans indústries, com la Fàbrica de Tabacs, trobin així les majors facilitats, que despleguin tota l'activitat de que són capaces i que s'estableixin a Tarragona indústries noves.

Votar la nostra candidatura és votar per la pacificació, l'ordre, i la prosperitat. Es votar perquè s'acabi el sectorisme de les lleis i dels actes de govern, perquè es respecti la propietat i fineixi el període de violències i robatoris al camp; és votar pel desbancament definitiu de l'Esguarda que empeny el país cap a la ruïna, i la guerra civil.

Vosaltres, electors, el dia 19 de novembre significareu ben brillantment i clara quina és la vostra voluntat. Considereu, doncs, que aquella victòria no estaria consolidada, sinó que es frustaria a Catalunya, si no guanyessim també les eleccions d'avui.

Per la grandesa de Tarragona. Per la salvació de la Pàtria. Voteu; si us plau, la candidatura d'Unió Ciutadana.

Tarragona, gener de 1934.
Pau Ricomà Tutsaus, industrial; Antoni Prat Ferrando, advocat; Joaquim Delclós Balvey, advocat; Atanasi Ramas Gregorio, comerciant; Francesc Vidal Franqués, inspector d'Assegurances; Joan Vallvé Moreira, advocat; Jaume Bori Gallard, propietari; Francesc Breli Vaqué, president del Pòsit de Pescadors; Guillem Boxó Güell, propietari; Ingasi Castellvi Jonullà, advocat i publicista; Josep Maria Jané Moragas, comerciant; Martí Maries Magriñà, ferroviari; Miquel Martorell Porqueres, obrer; Eudald Melendres Rué, advocat; Josep Miralles Salvat, dependent de comerç; Josep Yxart Moragas, advocat.

També s'afavorirà els treballadors exercint una severa policia sobre els preus i qualitat de les subsistències, i propulsant la de cad adia més nombrosa afluència de venedors als mercats, en particular al dels dissabtes. I amb la intensificació de les obres de Cultura popular, multiplicant al compass de les necessitats reals, les escoles de primera ensenyança, dotant-les de material pedagògic adequat, creant beques per als alumnes més intel·ligents, aplicats i de bona conducta; i, sens perjudici de continuar atenent les funcions culturals preestablertes, dedicar preferències singulars a l'Escola del Treball, tan desatesa per l'Ajuntament actual i que ha d'estar en un pervindre molt pròxim, a l'alcària que pertoca als excellents obrers tarragonins.

Restauraem les velles tradicions de sava autèntica i tipicament populars, retrem culte als homes il·lustres de la Tarragona pretèrita i lluny de contribuir a que s'esveixin les característiques de la personalitat tarragonina, treballarem amb amor perquè es conservin integres i vives, no com un obstacle per als avencions, sinó, com una glòria i un orgull d'anar al davant en l'emulació que fa progressar, portant, com els bons lluitadors, el distintiu nostre.

I sabrem demostrar com és possible — i en nosaltres senzill i natural — fer honor als sentiments religiosos de la ciutat, tot i guardant el més profund respecte pels que pensen d'altra manera. Perquè nosaltres — ho proclamem ben alt — volem governar per tothom, guiat, si per la llum dels propis ideals, però en profit per igual de tots els tarragonins; i no considerariem que ostentessim degudament el càrrec de consellers municipals, si en extrèmer la mà d'un

Unió Democràtica de Catalunya - Tarragona

"EL PROBLEMA SOCIAL"

Exposició i síntesi de les solucions

SOCIALISTA,
COMUNISTA, i
CRISTIANA.

CONFERÈNCIA PÚBLICA a càrrec de l'minent sociòleg i publicista

JOSEP CIRERA I SOLER

AVUI, DIJOUS, a les set del vespre a la

COOPERATIVA OBRERA TARRACONENSE

Radio Tarragona

EAJ. 33

PROGRAMA PER AVUI,

11 DE GENER DE 1934

Emissió de sobretaula

A la 1'30: Obertura de l'Estació.

A la 1'35: Sardana.

A la 1'40: Notes d'espectacles.

A la 1'45: Música variada.

A les 2'00: Fragments de "Madama Butterfly" (segon acte); "La Partida", "Alma de Dios", "Príncipe Igor", "Mefistófele" i "Otello".

A les 2'30: Tancament de l'Estació.

Emissió nocturna

A les 8'15: Retransmissió de l'acte polític que tindrà lloc al local de la Lliga Autonomista Republicana, de Tarragona.

A les 9'30: Cançó catalana.

A les 9'35: Notes de Premsa.

A les 9'50: Música variada.

A les 10'30: Tancament de l'Estació.

ACADEMIA COTS

El éxito de esta Academia, aun después de las buenas disposiciones del Profesorado, de los procedimientos y excelente método que sigue y del orden, de la buena disposición y de la higiene que imperan en las aulas, es debido principalmente al sistema que ha seguido siempre de explicar individualmente, lo que permite que pueda cada concursante empezar desde el punto en que se halle, adelantando según sus disposiciones, no influyendo de este modo la edad, pues honran las aulas de la Academia Cots con su asistencia, personas ya mayores.

La Academia Cots da una enseñanza práctica y rápida de Comercio, Idiomas, Taqui-meca, Ortografía castellana y catalana, Correspondencia y Letra comercial para los dos sexos en locales completamente separados.

SE VENDE

casa situada en la calle Mayor a Torredembarra.

Informes en esta Administración

RESTAURANT BUENSUCESO

CALLE BUENSUCESO, Nums. 6 y 8, al lado de la Rambla de Canaletas y muy cerca de la Plaza de Cataluña. Se sirve a la carta a todas horas.

BARCELONA

"ACADEMIA COTS"

Mayo, 11 y 13

Teléfono 398

TARRAGONA

RAFAEL ESCOFET - TARRAGONA

Importante servicio policiaco

HA SIDO DETENIDO EL CONOCIDO ANARQUISTA EUGENIO CARBO, DE LA ASOCIACION INTERNACIONAL DE TRABAJADORES
Se supone que dicho individuo dirigió el último movimiento revolucionario

BUSCANDO LA PISTA

Según noticias, la policía barcelonesa venía practicando activas pesquisas para lograr la detención de un conocidísimo anarquista que desde hace muchos años viene actuando y militando en organizaciones de tal índole y que parece ser asumió la dirección de la última intentona revolucionaria.

Ayer, al fin, los agentes de la Brigada de Investigación Social, lograron llevar a cabo la detención de tan peligroso individuo en su propio domicilio sito en la calle Ramón Albó, número 13.

LOS ANTECEDENTES DEL DETENIDO

El detenido fué conducido a Jefatura ingresando, incomunicado, en los calabozos de dicho centro oficial.

He aquí los antecedentes del detenido:

Eugenio Carbó y Carbó es delegado de la Asociación Internacional de Trabajadores en España, Portugal y Repúblicas sudamericanas. Nació en Palamós (Gerona) el 31 de diciembre de 1883, es hijo de Juan y Rosa. El detenido se ha dedicado a los más varios oficios, desde zapatero a maestro de escuela, pasando por corcho-taponero y periodista. Ha sido detenido numerosas veces por delitos políticos y de imprenta.

Carbó es autor de varios folletos anarquistas y asistió en el mes de mayo del año 1915, al Congreso anarquista llamado de la "Paz" que tuvo lugar en el Ferrol y que lo organizaron 23 anarquistas españoles, entre ellos: Miranda, Concha, Pestaña, Andreu, Colomé, Lozano Esteve, Bajatierra, López Beza, Herreros, D'Oléon y otros, todos siniestrados extremistas.

Director de la "Soli" de Valencia y jefe del movimiento sindicalista levantino, asistió como delegado de Valencia en el segundo Congreso sindicalista celebrado en diciembre de 1919.

El detenido está en correspondencia con elementos anarquistas del extranjero.

Hace tiempo visitó en Turín a Enrique Malatesta.

En el año 1909, fué detenido en La Junquera (Gerona) por insultos a la guardia civil, siendo con-

denado a diez años de prisión. Se escapó a Francia residiendo en Perpiñán, en donde hacía propaganda anarquista entre los refugiados españoles, organizando mitines para protestar de la guerra de Melilla y de la represión por los sucesos de la llamada "Semana Trágica".

En 16 de octubre de 1909 publicó en el periódico "Tierra y Libertad" un artículo titulado "¡Asesinos!" incitando a la violencia.

En el año 1910 encontrándose en Cenete (Francia) incitó a los españoles residentes en la vecina nación a entrar en España para celebrar violentamente el aniversario del fusilamiento de Ferrer y Guardia.

El día 9 de octubre de 1911 fué detenido en el motín ocurrido en el Cementerio Nuevo, con motivo de depositar unas coronas en la tumba del anarquista C. García.

Le fué ocupado un revólver y cápsulas. El día 30 de noviembre del mismo año fué puesto en libertad provisional.

En el mes de enero del año siguiente fué detenido otra vez por celebrar una reunión clandestina en Palafrugell con otros elementos extremistas.

En 15 de abril del año 1915 volvió a ser detenido en El Ferrol por haber pronunciado frases injuriosas para la autoridad en un mitin preparatorio del referido Congreso de la Paz y en 13 de enero del año 1918 fué detenido junto con tres anarquistas por insultos y amenazas a los agentes de la autoridad.

En el mes de agosto del año 1920 fué detenido por creérsele complicado en el asesinato del conde Salvatierra.

Vistos estos antecedentes, fácilmente se deduce la importancia de tal detención.

Se supone que a raíz de este servicio se practicarán otros de no inferior importancia.

Antoni Segú
CORREDOR DE
FINQUES
MENDEZ NUÑEZ, 21, Baixos
Teléfons 748 R. i 748 X
TARRAGONA

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

La resposta de la Lliga Catalana a les esquerres

ELS SENYORS VENTOSA I CAMBO ANALITZEN MAGISTRALMENT EL CONTINGUT NEGATIU I SECTARI DE LA CAMPANYA ESQUERRISTA, TOT PROCLAMANT ELS PRINCIPIS CONSTRUCTIUS DEL CATALANISME ENCARNAT EN LA POLITICA DE LLIGA CATALANA

PARLA EL SENYOR CAMBÓ

El Sr. Coll Casamiquela anuncia que va a parlar el Sr. Cambó. El Sr. Cambó s'afeixa i es produeix una altra ovació formidable, en termes verament indescriptibles.

Si analitzeu—comença dient—ei que es digué a la plaça de braus, diumenge, de les tres hores que hi hagué de parlaments, només trobareu dues afirmacions en què tots els oradors coincidiren. Aquestes dues afirmacions poden condensar-se en aquests termes: d'ençà que no manem ncsaltres (ells) tot va malament i la República corre perill; cal, doncs, catalans, que davant unes eleccions municipals no us preocupeu de les "petites" qüestions de l'Ajuntament, que ara no tenen importància, sinó que nosaltres torriem a governar.

En aquest miting, a més d'aquestes dues afirmacions, se'm van dirigir moltes censures a mi, perquè—diguerten—jo havia afirmat que els polítics no catalans no poden venir a Catalunya. Jo no diguí això. Tots els espanyols tenen dret a anar allà on tinguin per convenient; Catalunya inclosa, a fer propagandes dels seus idearis; com nosaltres tenim el dret d'anar arreu d'Espanya a propagar el nostre.

Jo vaig dir que els mateixos que havien votat per l'Autonomia i per l'Estatut, su Autonomia vol dir govern propi i esperit lebèrrim de regir-se la vida local, no havien d'inmiscuir-se en una campanya per a unes eleccions que esguarden el nostre règim local.

Quan dic que l'autonomia atribueix als catalans el dret de disposar lebèrrimament de la seva vida local, no em refereixo pas sols als catalans de naixença, o de parla, sinó a tots els qui viuen a Catalunya, que hi treballen, que hi són establerts, que s'identifiquen amb la seva vida, amb els seus afanys, amb les seves àncies de progrés. (Grans aplaudiments.)

Es costur i acte de bona educació, que quan es tenen convidats a casa, a aquests se'ls donin les màximes consideracions. Veureu,

per exemple, en un concert, que un músic local de vegades per defensa i gentilesa es limita a girar les fulles del músic foraster, que potser és inferior, en qualitat, al local. Tot refinament de cortesia i de gentilesa està bé.

Però, mai, mai! el qui convida rebaixa el seu país, ni es rebaixa a si mateix, o els propis, o els de casa seva.

Per això, el senyor Nicolau d'Oliver no tenia dret a pronunciar aquestes paraules: "Si algú us diu que aquest acte magnífic que estem celebrant és un míting electoral, o bé s'equivoca o bé us enganya. Això no és un míting electoral davant les eleccions municipals de diumenge vinent. Es molt més que això: aquest d'ara, amics, és la consagració de la unió de les esquerres catalanes; i encara és més que això: aquest acte és el primer de la campanya que ha de fer-se per totes les terres de la República per arribar a aconseguir la unió de les esquerres republicanes, l'obra de les quals avui veiem en perill."

No, senyor Nicolau! Barcelona és prou important, la vida de la ciutat de Barcelona, casal de la nostra cultura i de la nostra política, té massa importància perquè ens atrevissim a rebaixar-la en aquests termes! (Ovació.)

El senyor Azaña demostra una indiscutible superioritat sobre els altres. Ell ho veia també tan negre com els altres, però ho revestia amb una certa elegància.

Deia que la situació d'Espanya era molt negra per dos motius: l'un per la dissolució de les Corts Constituents; l'altre pel Parlament actual.

Dissolució de les Corts Constituents. Digué que ell no sap perquè foren dissoltes; car el Parlament era ben fort. Després es traia ell mateix, dient que diverses vegades s'havia demostrat ineficient. No té dret el senyor Azaña, que ha governat, i que deurà tornar a governar, a llançar l'acusació pública contra el President de la República per haver exercit gairebé po-

driem dir l'única prerrogativa substantiva i efectiva, com és la de disoldre el Parlament per a possiblitzar la seva concordança amb l'estatut de consciència i de l'opinió del país. (Aplaudiments.)

Acusa, el senyor Azaña, el President de la República perquè els fets han demostrat que el President tenia raó. Si les eleccions haguessin donat una majoria al senyor Azaña, aleshores, que s'hauria demostrat que el President de la República no hauria hagut de dissoldre'l, el senyor Azaña no hauria dit res. Quan ha perdut, ara es lloga a dir que no s'hauria hagut de dissoldre! (Aplaudiments.)

També digueren els de la Monumental que calia dissoldre immediatament aquest Parlament. I els qui això deien es proclamen demòcrates i fan consubstancial en ells la llibertat! (Ovació.)

Proclamar que un Parlament s'ha de dissoldre, un cop el poble ha parlat de la manera que nosaltres no hauríem volgut, és pitjor que un feixisme i una dictadura. Aquesta és més franca. Es intolerable que reneguin de la veu del poble quan aquest no parla com ells voldrien.

Això ja és més que l'absolutisme real. Això és pitjor que dir, com deia el rei francès: "L'Estat sóc jo". Això és dir: la democràcia sóc jo, la llibertat sóc jo, el poble sóc jo, i dir que el poble parla allò que ells volen que parli. (Ovació.)

El senyor Azaña, que, durant un any i mig, quan se li parlava que el Parlament s'havia de dissoldre, deia que aquest encara podia viure, no parla com aquests energumens; té més traça. Però pensa com ells; desitja provocar la ineficacia d'aquest Parlament, perquè s'hagi de dissoldre.

Si aquest Parlament respon al sentit majoritari del país, tindrà fecunda vida. El país està fatigat de tres anys de comodoció política; el país sap que d'ací dos anys, quan la Constitució ho permetrà, es plantejarà el problema de la seva revisió. Aleshores tornarà a haver-hi un període d'intensa fermentació política. Doncs, ¿no valdrà dos anys de pau, el país?

Si hi ha Gòverns que duguin al Parlament feina a fer, el Parlament prendrà un gran prestigi. Si aquest s'entretenia en qüestions de faramalla, aleshores sí que correia el perill de dissolució, per la seva eixorquia.

La constitució d'aquest Parlament no és la ideal per a una tasca fecunda; caldrà que alguns partits i alguns homes facin grans

sacrificis per a assegurar-la-hi.

Però el senyor Azaña es qui menys pot parlar en això. Perquè aquest Parlament és tal com és, o bé per la reacció contra la política anterior, o bé per la llei electoral fabricada pel propi Azaña.

Jo us dic que Lliga Catalana està disposada a fer tots els sacrificis per tal que la vida d'aquest Parlament sigui ben fecunda i duradora.

Cal que es faci una intensa tasa reconstructiva. Tasca de treball i d'economia encertada. Es molt més interessant que una abundosa legislació social, el lliure i sa descabellament de la iniciativa privada, que pugu desenvolupar-se dignament, amb confiança, estenent arreu del país la producció el treball, el benestar a totes les classes.

Deia el senyor Azaña que a la li buscava un origen tenebros. El dissolució de les Corts Constituents senyor Azaña té una expressió moderna, però una ideologia antiga, passada de moda. Es veu que encara obedeix a la ideologia en voga al temps de la seva infantesa. Ell dóna la culpa de la dissolució de les Constituents als jesuïtes!... Com ho haurien pogut dir ara fa 30 anys, quan creien que de tot en tenien la culpa els jesuïtes... (Rialles i aplaudiments vivissims.)

Deia el senyor Azaña que la dissolució de les Constituents és la conseqüència de l'article 26 de la Constitució. Jo dic que aquest article no ha tingut res a veure en la determinació del President de la República; quant a la dissolució, però, si que l'article 26 pogué promoure un estat de consciència que determinà l'ensulsiada de les Corts Constituents.

Es insensat de promoure un proper problema religiós, inquietant, blema que no existia a Espanya, pertorbant innecessàriament les consciències.

El senyor Azaña, amb un criteri de 50 anys enrera, en què es creia que les lleis tenien una força substancial extraordinària; el senyor Azaña, un cop aprovada la Constitució digué: "Ho veieu? Espanya ha deixat d'ésser catòlica!" I és que el senyor Azaña confon l'Estat amb la nació, amb el poble. Es pueril de creure que el sentiment religiós d'un poble, que té arrels en els segles, hagi de desaparèixer per l'aprovació d'una llei ni d'una Constitució, quan aquesta religió i aquest sentiment ha sobreviscut a les riudes dels segles. (Ovació formidabile.)

El senyor Azaña, amb el pretext de resoldre un problema, que no existia, es creà un problema contra ell, que l'ha llançat del Poder; i avui el sentiment religiós és més fort que mai a Espanya; i ell, el senyor Azaña, no pot disposar més que de dos o tres diputats a tot el Parlament.

La llei de Congregacions. Jo he cregut sempre que les Congregacions religioses no han de gaudir de cap privilegi; però jo diré sempre que les Associacions religioses han de tenir tots els drets de tota altra associació.

Que elles donaven molta força a l'Església? Eren en el seu dret. Perquè no feia, el senyor Azaña, associacions laiques. Perquè en comptes de voler matar les escoles dels religiosos, soja pretext que aquestes esclavitzzen la consciència dels infants, no en creava per a alliberar, segons ell, la consciència dels infants?

El liberalisme del senyor Azaña és antiquat; és un liberalisme del temps de Gambetta; és de la mena del liberalisme francès, que en el fons és tan despòtic com l'espirit de Lluís XIV.

Si el senyor Azaña hagués girat els ulls a les democràcies veritats, les anglo-saxoness, hauria vist el màxim respecte a la consciència religiosa, a la llibertat de l'ensenyanment que s'observa en aquestes veritables democràcies.

El senyor Azaña es proclama democrata. Dedicà paràgrafs a exaltar la democràcia i a combatre el que digueren els seus companys socialistes. Amb tot, el senyor Azaña afirmà, amb ingenuitat, que havia fet una llei electoral en determinada forma, perquè pensava que a les eleccions guanyaria. Què ha passat?—digué. Senzillament; que nosaltres no anàrem junts els altres sí, i per això aquests guanyaria. No, senyor Azaña; no n'hi ha prou ren i tragueren el profit de la llei... de parlar de democràcia; cal respectar-la de veres i no prostituir en la seva base la manifestació de la voluntat del poble; i això representa la llei electoral.

Les esquerres catalanes i les espanyoles hem comès un mateix peccat: confondre el domini polític amb un domini patrimonial. Les esquerres espanyoles van voler estancar la República, i ells ésser els estanquers; qui volia estar en la República havia d'anar al seu estanc; qui anava a la botiga del costat anava a la casa del frau. (Grans aplaudiments.)

I prou saben com la República cal desestancar-la, perquè la República ha d'ésser per a tots.

I les esquerres, més ben dit l'Esquerra i els seus suports, els seus modestos acòlits, han volgut també estancar l'autonomia de Catalunya.

Perquè l'autonomia ha vingut mentre ells eren al Poder, es creuen que ells l'han d'administrar. Tot el que faci el poble de Catalunya per a treure's és fàcils, perquè creuen tots que això els pertany.

Han tingut avantatges de caràcter social i creuen que ja no seria règim autonòmic si haguessin de perdre aquests avantatges.

No poden pas comprendre que una cosa és l'amor i l'altra l'administrador. I que l'únic amor és el poble. I que quan el poble els en vol treure, com ara, s'han de resignar a anar-se'n.

Presenten una candidatura en la qual, amb llurs companys de sempre, els socialistes, es reserven una majoria absoluta per a continuar l'accio glòria que han desenrotllat fins ara. I han donat regidors ben comptats a Acció Catalana i majoria no els fallés.

El paper que fan els d'Acció Catalana, no vull qualificar-lo així, perquè hi ha senyores. (Rialles.)

L'Esquerra demana què li sigui atorgada de nou la confiança, i no costa gaire d'endevinar que després de la seva desastrosa actuació, els electors no han de renovar-li. I després d'aquesta petició de confiança, vé allò de guanyarem sigui com sigui. L'Esquerra té aquest propòsit.

CLARNUS

BARCELONA

Horas de despacho: De 9 a 12

Teléfono 20302

Diputación, 309, entresuelo, 1.^a
(entre Bruch y Luria)

Préstamos de dinero y de grandes capitales en hipotecas, letras, etc.
y sobre fincas, valores, etc. (Tramitación rápida y reservada)

En todas las poblaciones y pueblos se facilitan préstamos de capitales en metálico por grande e importante que sea la cuantía. Con la garantía para el peticionario que solicita el préstamo, nuestra más rigurosa reserva. Tipo de interés legal desde el 5 % anual. Tiempo de duración de los préstamos, por más número de años que todos los que se han estipulado hasta la fecha; o a corto plazo según se convenga. Amortización voluntaria sin apremios. Facilidades de pago para la devolución del préstamo con facultad de aplazamientos. Concreto a prórroga en los vencimientos. Ventajas en el pago de intereses con fecha a posteriori sin recargo.

Los préstamos de capitales se facilitan en diferentes conceptos: crédito personal. Letras. Hipotecas 1.ª, 2.ª, 3.ª y 4.ª. O sin hipotecar. Escritura privada. Anticresis. Debitario en documento notarial sin inscripción en el Registro de la Propiedad. Inscripción previa. Anotación preventiva, etc., etc.

Los préstamos de capitales se facilitan bajo toda clase de garantías: Fincas Rústicas, Urbanas, Edificios. Masías, Casas de campo, Mansos, Torres, Chalets, Almacenes, etc., etc. Y sobre Casas en construcción. Y sobre Terrenos, Campos, Sclaras, Huertos, etc., etc. Y sobre Nudos propiedades, Coopropietario, Censos, Indivisos, Proindivisos, Usufructos, etc., tec. Y sobre Fábricas, Talleres, Industrias, Manufacturas, etc. Y sobre existencias de Maquinaria, Géneros, Mercancías, Primeras materias, Autos, Maderas, Ceñales, Vinos, Granos, Frutos, Gaseado, etc., etc. Y sobre toda y demás clases de garantías. Y descuento de Letras.

Se facilita dinero en el acto con la garantía de toda clase de Valores españoles e imprescindiblemente que se coticen en la Bolsa. Leyendo proceder para que el peticionario sobre los valores se verifique en el acto, a que el propio interesado presente ineludiblemente la correspondiente póliza de compra de los precitados valores que acompaña; y además exhibir la cédula personal o carné de identidad para acreditar la personalidad coordinativa del poseedor de los valores en cuestión. Siendo toda pignoración de valores debidamente legalizada ante agente oficial de cambio y bolígrafo.

Las peticiones para la rápida obtención de toda clase de préstamos deben ser solicitadas a base de manifiesta y bien definida voluntad del interesado, procediendo su intervención de corredores ni intermediarios a formular directa y personalmente la petición del préstamo, haciendo constar la cantidad en pesetas que se solicita, debiendo presentar el solicitante las copias, escrituras, documentos, titulaciones, etc., etc., de comprobación efectiva de posesión, correspondiente a la garantía de que hace oferta con que responder del préstamo que solicita.

Exigiendo la más estricta seguridad y formalidad como precedente acreditativo para el cumplimiento a su debido tiempo del reembolso del crédito o reintegro del préstamo que solicita.

NOTICIARIO BREVE

A consecuencia de la estafa de Bayona ha dimitido el ministro de Colonia, Dalimier.

Mr. Chautemps se propone reorganizar la policía francesa.

Austria moviliza milicias contra los "nazis".

Titulesco formará parte del Gobierno rumano.

Se dice que a Van der Lube le será conmutada la pena de muerte por la de veinte años de trabajos forzados.

Dicen de Washington que se ha presentado en la Cámara un proyecto de ley autorizando la construcción de nuevos buques de guerra.

El Dr. Schacht, en un artículo que acaba de publicar, se ha declarado contrario a la inflación obtenida por la desvalorización de la moneda alemana.

Los mezos de escuadra han pasado a depender del consejero de Gobernación.

El Sr. Selvés anuncia la posibilidad del nombramiento inmediato del comisario de Orden público.

GACETILLA

NOTA ELECTORAL

A partir de hoy, quedan abiertas en el Círculo Tradicionalista (Caballeros, 3 bis), las oficinas electorales, por los cuales pueden pasar, hasta las nueve de la noche, todas aquellas personas a quienes interese consultar cualquier dato, en relación a las elecciones municipales que han de celebrarse el día 14 del corriente.

DE INTERES PARA LOS ELECTORES

Las personas que deseen saber donde tienen el voto y las rectificaciones de sus nombres y apellidos, sean necesarias para tomar parte en las elecciones del domingo, pueden consultarlo en el Centro Tradicionalista (Caballeros, 3), o en la Liga Autonomista, Rambla de San Juan.

RECORDAMOS

Que desde el 14 al 27 del actual ha de procederse a la rectificación del Censo electoral.

Los que no estén incluidos y deseen figurar en las listas deben ir preparando la documentación necesaria.

Oportunamente daremos más de tales

INAUGURACION DE UN CENTRO TELEFONICO

Ayer fué inaugurado con asistencia de las autoridades el centro telefónico de Tivenys.

EL EMBAJADOR DE ITALIA EN TARRAGONA

De incógnito ha visitado Tarragona el embajador de Italia en España, marqués Piero Masicanelli, hospedándose en el Hotel Europa. Acompañado de un intérprete, visitó la cantera romana El Medol, la Torre de los Escipiones, el paseo Arqueológico y la fábrica de Chartrusse.

Antes de emprender el viaje a Valencia, dejó una tarjeta en la Comisaría de Orden público.

Una Guardiola de la CAIXA D'ESTALVI DE LA GENERALITAT ha d'esser la joia dels vostres fills. Acostumeu-los en la infantesa a l'estalvi quotidiana.

LA FUERZA CENTRIPETA

Ha dejado de publicarse el Boletín Oficial de la provincia, el cual será sustituido por el "Butlletí de la Generalitat de Catalunya".

Ayer estuvo en Tarragona el ingeniero jefe del Servicio de Minas de la Generalidad para efectuar el traspaso del servicio provincial al de la Generalidad.

En el bar "La Tranquilidad" del Paralelo, los agentes detuvieron 140 personas.

Han sido aprobadas las actas de Valencia.

Ha sido detenido Eusebio Carbó, considerado como uno de los más peligrosos elementos del anarquismo internacional.

El Junes comenzaron en París las negociaciones entre las delegaciones de Francia y España.

La Gran Cruz de la Legión de Honor al señor Leroux.

Por fin se celebra la asamblea de la U. G. T.

El señor Azaña propugna por un Gobierno republicano-socialista como el del desdichado bienio que tan felices ha hecho a los españoles.

Cataluña, a pesar de tener dos "gobiernos", continúa "viviendo" en la más espantosa anarquía.

Cambó y Ventosa contestan al grupo de Casas Viejas y a sus aliados en Cataluña.

CONFERENCIA SOCIAL

Avui, a les set del vespre i al local social de la Cooperativa Obrera Tarragonense (carrer de Fortuny), l'eminent sociòleg senyor Cirera i Soler donarà la segona conferència social.

La conferència del conferenciant home doctissim en aquestes matèries i el suggestiu del tema, ja que tractarà de les solucions socialista, comunista i cristiana al problema social, farà que aquesta darrera conferència essolirà el màxim interès.

No dubtem en recomanar l'assistència als nostres lectors amb la certesa de que si tenen de treure profitosos ensenyaments.

Una Guardiola de la CAIXA D'ESTALVI DE LA GENERALITAT pot ésser el seu ajut per a seguir estudis o per muntar un negoci; si es una nena, pot ésser el seu dot.

ACCIDENTE

En la calle de la Unión, un carro cargado de leña se desbocó la caballería, yendo a chocar contra la pared de una casa de la plaza de Prim. La caballería resultó herida, sufriendo el carro con desperfectos. No hubo que lamentar desgracias personales.

UNIO DEMOCRATICA DE CATALUNYA

El partit d'Unió Democrática de Catalunya ha decidit presentar candidatura per a les vinentes eleccions municipals, havent estat proclamats:

D. Josep Maria Sastre Piqué i D. Antoni Brunet Magrané.

Farmacia Digne

ANALISIS-ESPECIFICOS
nacionales y extranjeros
Agua mineral - Suero - Vacunas
Inyectables - Ortopedia

EL CALENDARI DE L'OBRA DEL BON MOT DE 1934

Ha causat un inmortalable efecte el Calendari que l'"Obra del Bon Mot" acaba d'editar per a 1934. Aquest Calendari que des de l'any 1925 envaeix moltes llars catalanes mai no havia assolit l'increment d'enguany, a conseqüència de l'ambient favorable de l'hora present i a la perfecció tipogràfica i relleu literari amb que es presenta. Juncéda per la part gràfica, i Maragall per la part literària, són els seus autors. Mai com en aquesta ocasió podríem repetir aquella coneiguda frase: el mort encara parla. En Maragall rediui en l'espiritu de Catalunya i en la pensa de cada ciutadà, que encara va re-

petint el seu inimitable crit d'Alerata! Sabem que enguany seran moltes les aules de centres docents, i obradors, despats, i fins fàbriques, que l'utilitzaran com a mitjà d'elevació del llenguatge, i de perfeccionament de l'esperit artístic del nostre poble.

Felicitem ben coralment a l'Obra del Bon Mot" per un nou encert en la seva noble tasca popular de moralització del nostre poble.

Junta general de la Sección de Beneficencia de A. C. de la M.

Se celebrará el próximo viernes, dia 12, a las seis de la tarde la junta de reglamento que será amenizada con varios números musicales.

Se ruega encarecidamente la asistencia a las señoritas que componen la Sección y a todas las socias de A. C. de la M. y simpatizantes, calle Armañá, 11.

FCLESSIÁTICAS

RETIRO MENSUAL

Hoy, a las cinco menos cuarto tendrá lugar en el Seminario el retiro mensual para los sacerdotes de esta capital.

DE SOCIEDAD

De Valencia ha llegado a esta ciudad doña Marina Somolines para pasar temporada al lado de sus hermanos.

Las misas que se celebrarán los días no festivos, a las ocho y ocho y media en la iglesia de la Santísima Trinidad, desde mañana, viernes, hasta el dia 25 del actual, se ofrecerán en sufragio del alma de doña Concepción Besora, fallecida el 20 del pasado septiembre.

A las mismas se invita a la familia, amigas y bienhechoras de la difunta.

A las misas que ayer se celebraron en la iglesia de San Juan Bautista para el eterno descanso de la bondadosa señora doña Dolores Soliano Monguió, de Pujol, al cumplirse el primer año de su fallecimiento, asistieron numerosas amistades, probando una vez más las generales simpatías de que gozan las familias Pujol-Soliano.

Con motivo de celebrarse hoy el primer aniversario del fallecimiento de doña Teresa Francisca Piá, viuda de don Joaquín García, se celebrarán misas desde las nueve y media a las once inclusive, en la iglesia de San Pedro (Serrallo).

Ha fallecido en Málaga la distinguida señora doña María Luisa Navas de Medina, hermana de nuestros amigos los señores de La Guardia-Navas, a quienes transmitimos sentido pésame.

Encuéntrese en esta ciudad y enferma de algún cuidado la señora doña Elvira Navas de la Guardia. Deseamos a la paciente pronta mejoría y rápida convalecencia.

Deportivas

Tenis

AVUI ES JUGA EL MATX "LAIE TA" - "GIMNASTIC"

Conforme ahir anunciamos, es celebraran avui les partides corresponents al matx de tennis concertat pel Gimnàstic, entre els seus més destacats elements i un potent conjunt del Laietà barceloní, campió tennistic de la tercera categoria.

El Laietà desplaça aquests elements:

Rendé, R. i G. Sampedro, Grau i X.

La secció de tennis del Gimnàstic disposarà en canvi dels jugadors següents:

Bonet, Cobos, Malé, Membrilla, Peña i Sabater.

Se'n informa que els partits individuals començaran a un quart d'onze del matí a l'objecte d'acabar-los aviat i dedicar una petita festa als jugadors visitants, a base del vermouth i ball acostumat.

Els dobles s'efectuaran per la tarda.

Celebrem l'esforç que els directius del Tennis local porten a terme, qual esperem es veurà avui correspos per la presència a les pistes, de nombrós i selecte públic.

Futbol

ALTAFULLA, 1 - NOSALTRES

SOLS, 6

Altra volta l'equip de Nosaltres Sols es desplaça a camp forà i com sempre resultà imbatut.

El diumenge propassat es desplaça l'equip de N. S. a la veïna vila d'Altafulla per tal d'enfrontar-se amb el titular de dit poble, i vencé l'equip tarragoní per un resultat que no deix a dubte la seva superioritat. Jugaren moltíssim més que els seus contraris i foren palets un joc net i molta quantitat de tècnica.

La primera part acabà amb el resultat de 2 a 0, el primer d'aquests gols val la pena d'escriure'l. Una aclarida fluixa de la ratlla mitja es recollida per Garcia, dit jugador comença a dirblar-se jugadors i a dos metres de la porta xuta fluix a l'angle fent inútil l'estirada del porter. Dols marca el segon d'una capçinada.

Repressa la lluita marçà novament Dols i a continuació marquen els vencuts el seu únic gol. Segueix dominant l'equip de Nosaltres Sols, i Dols marca novament, a les acaballes del partit. Llombart marca el cinquè i últim gol.

Els distingiren pels vencuts: el terçet defensiu i el davanter centrecampista.

Per nosaltres Sols no hi hagué distincions, car tots jugaren prou bé.

L'equip guanyador estava integrat per: Vendrell, Bernat, Digliana, Ollé, Bertran, Sarlé, Pelegrí, Dols, Garcia, Llombart i Carles.

Conferencias telegráficas

LOS HABERES DEL CLERO

proyecta no tendrá limitación ni de edad ni de categorías.

Parece que no alcanzará a los obispos, pero sí a algunos sacerdotes de categoría superior a párrocos.

Preguntado el señor Calderón sobre cuántos serían los afectados por este auxilio, dijo que unos 35 mil.

También se le interrogó sobre las garantías que tomará el Estado para que ese auxilio tenga verdadero carácter de extinguir, y dijo que para ello la consignación figurará en clases pasivas, pero no a nombre de la Iglesia, sino al participar de cada individuo. Así, a medida que éstos vayan falleciendo, el auxilio irá extinguéndose.

Hay que tener en cuenta que los afectados son menos de los que a primera vista pudiera creerse, porque es que había muchas vacantes, y el auxilio solo alcanzará a los que tengan nombramiento en propiedad hecho por el Estado, así que habrá muchos para quienes el auxilio no existirá.

Le preguntaron luego los periodistas cuánto importará en bloque este auxilio al clero, diciendo que seguramente menos de la cifra de veinte millones de que se habla.

No sabía el señor Calderón si en la distribución de lo que se consigna habrá escala con arreglo a los sueldos, o un tanto por ciento para todos igual; pero, por noticias recogidas de otros ministros, tenemos entendido que el auxilio será de dos tercios del haber que disfrutan.

Sección marítima

MOVIMIENTO DEL PUERTO

Entradas

Vapor español "Ciudad de Tarragona", procedente de Palma, con carga general.

Vapor italiano "Silvia Tripovich", procedente de Barcelona, con carga general.

Vapor sueco "Mansuria", procedente de Valencia, con carga general.

Vapor español "Antonio de Satús tregi", procedente de Alicante, en lastre.

Salidas

Vapor italiano "Silvia Tripovich", con carga general para Casablanca y escalas.

Vapor español "Ciudad de Tarragona", con carga general para Palma.

Vapor holandés "Ariadne", con carga general para Barcelona.

Vapor sueco "Mansuria", con carga general para Barcelona.

Buques que quedan en puerto

Vapor español "Fernando L. de Ybarra", descargando carbón.

Vapor inglés "Cano", cargando.

Paiilebot español "Alfreda", descargando.

Laud español "San Sebastián", descargando sal.

Laud español "Granada", descargando.

Amarrados

Vapor español "Andalucía".

Vapor español "Tordera".

Vapor español "Cabo Cullera".

Vapor español "Cabo Peñas".

Vapor español "Antonio de Satús tregi".

Buques que tienen pedido atracar